

ПРОТОКОЛ

№ 269

гр. Варна, 14.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мая В. Нанкинска

Членове: Трайчо Г. Атанасов
Ерна Якова-Павлова

при участието на секретаря Невена Ст. Братоева
и прокурора Я. П. Й.

Сложи за разглеждане докладваното от Ерна Якова-Павлова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20243100600255 по описа за 2024 година.

На именното повикване в 14:10 часа се явиха:

ПОДСЪДИМИЯТ В. С. В. – редовно призован, явява се лично и с адв. М. Р. от АК, редовно упълномощен и приет от първата инстанция.

ЖАЛБ.-ГР.ИЩЦИ И Ч.ОБВ.:

С. И. С. - редовно призован, явява се лично. **Д. Е. И.** - редовно призован, явява се лично.

И двамата гр.ищци се представляват от **адв. С. Л. от ВАК**, редовно упълномощен и приет от съда от днес и от **адв. Р. М. от ВАК**, редовно редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв. Л.: Да се даде ход на делото.

М.: Да се даде ход на делото.

Адв. Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото,

поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На основание чл.331, ал.2 от НПК делото **СЕ ДОКЛАДВА** от съдия **ЯКОВА-ПАВЛОВА**

СЪДЪТ ПРЕДЯВЯВА на адв. Р. допълнение към въззивна жалба внесено в съда на 12.03.2024 г. от адв. Л..

Адв. Л.:Поддържам жалбата и допълнението към нея. Няма да соча доказателства.

Адв. М.: Поддържам жалбата и допълнението към нея. Няма да соча доказателства.

Адв. Р.: Запознах се в предявените ми писмени документи. Нямам искания по доказателствата.

Прокурорът: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и **ДАВА** ход на същото

ПО СЪЩЕСТВО:

Прокурорът: Уважаема госпожо Председател и уважаеми окръжни съдии, поддържам подадения протест на присъда на РС-Провадия, с която подсъдимият В. В. е признат за невиновен в извършването на седем престъпления по чл.144, ал. 3 и чл.325, ал.2 от НК. Считам, че присъдата е незаконосъобразна и постановена при отстраними по въззивния ред нарушения на материалния закон, поради направени от съда грешни правни изводи. Прегледа на първоинстанционните мотивите сочи, че при оценката на анализа на доказателствата районният съд е допуснал съществени процесуални нарушения, довели до неправилно приложение на материалния закон, като е направен незаконосъобразен извод, че не са осъществени от обективна и субективна страна именно седемте престъпления по чл. 144 от НК и престъпление по чл.325, ал. 2 от НК, които са подробно описани в

обвинителния акт.

На първо място искам да посоча, че е направена превратна интерпретация на доказателствата, а именно игнорирани са изцяло показанията на свидетелите Д. И. и С. С.. Считам, че същите показания са последователно логични и следва да бъдат кредитирани. Същите кореспондират изцяло с останалия доказателствен материал, който е именно експертно заключение по назначената изготвена съдебно-видеотехническа експертиза. Обстоятелството, че газовото оръжие е било предадено от подсъдимия малко след осъществяване на деянието, кореспондират напълно с приобщените записи от телефон 112. Отделно от това, съдебната практика изобилства от множество примери, за които е имало възможност съда да се произнася, че стрелбата на обществени места било то с газово или огнестрелно оръжие, именно осъществява признаците на престъпление по чл.325 от НК. Съдът в първоинстанционните мотиви с лаконични изводи е обосновал, че същото представлява защита на неговия правен интерес, а не разкрива признаците на престъпление по чл.325 от НК.

На следващо място съдът е игнорирал изцяло показанията на останалите свидетели, като е дал приоритет отново на обясненията на подсъдимия и показанията, които са в кръга на подсъдимия, а именно е игнорирал показанията на свидетелите И., Г., Петров, Кристиан с простия мотив, че били в приятелски отношения и поради това той не е обсъдил фактическите констатации, които се обосновават чрез тях, а единствено ги е отхвърлил с мотива, че са в приятелски отношения. Отделно от това, е игнорирал изцяло и експертните заключения, изготвени по отношение на пострадалите, според които от действията на подсъдимия С.Г., Х.П.в, М.Г. и К.Д. е налице страх от деянието. Отделно от това, е игнорирал обстоятелството и въобще не го е обсъдил, установено чрез експертно заключение по отношение на подсъдимия, с което се случи, че подсъдимия може да се характеризира, като личност с агресивно поведение, при което е налице реална възможност да прояви агресия в ситуации, има занижен праг на своите действия.

Предвид всичко изложено, моля уважаемият съд да отмени присъдата, да признае подсъдимия за виновен в извършване на престъпленията, които са му повдигнати с обвинителния акт и да му наложи наказание, така както е предложено в протеста.

Адв.М.: Уважаеми окръжни съдии, депозирали сме жалба срещу оправдателната присъда, като сме изложили и допълнителни пространствени доводи и съображения относно неправилността на присъдата. Считаме, че присъдата е незаконосъобразна, необоснована, изводите на съда не са в съответствие с доказателствения материал по делото. Липсва аналитична дейност на съда относно доказателствата. Учудващо защо са изолирани и игнорирани изцяло показанията на свидетеля С. С., който е лице, което е пострадало от престъплението. Това е лицето, срещу което е бил насочен пистолета и срещу което е възпроизведен изстрела. Неговите показания, както и показанията на другото пострадало от престъплението лице – Д. И., са от съществено значение за изясняване на реални факти от действителността. Вместо да ги обсъди, съдът напълно игнорира или превратно тълкува показанията на свидетеля Д. И..

От друга страна е налице вътрешно противоречие в мотивите. Направи ми впечатление, че от една страна съдът приема фактическа обстановка такава каквато е описана в обвинителния акт. Малко след това, обаче, в същите мотиви категорично отрича тези свои изводи. Той твърди точно обратното. Той дава изключителна вяра и доверие на информацията, която се изнася в обясненията на подс. В.. От друга страна, negliжира изцяло противоречието, което съществува между показания на свидетелката В.а, която е съпруга на подсъдимия и обясненията на подсъдимия, както и пълното противоречие на обясненията на подсъдимия със записа от видеокамерата. Записът напълно опровергава обясненията на подсъдимия. Там се вижда, че към момента на започване на конфликта моят довереник Д. И. е на бензиностанцията и помпи гумите на колата си, а не одухва капака, така че той не е станал повод по някакъв начин за възникване на конфликтната ситуация. Не само това. Съдът приема, че се виждало на видеозаписа ръка, която с пистолет е насочена срещу С. С., но не била насочена към главата. Видно от видеозаписа ръката на подсъдимия е насочена точно срещу главата му. Между другото, ако беше прочел показанията и ги беше зачел в мотивите си, тези на С.С., първоинстанционният съд щеше да установи, че те напълно съвпадат с видеозаписа по отношение на реалните действия, които са извършени от началото до края на конфликта.

Аз съм съгласна с прокуратурата и споделям твърдяната обстановка относно неправилност на присъдата. Ще Ви моля да имате предвид и допълнителните съображения, които съм изложила пространствено в бележките.

Адв. Л.: Уважаеми окръжни съдии, колеги, действително, депозирал съм и аз едни допълнителни аргументи към въззивната жалба, които на практика допълват и поставят от различна гледна точка основанията, за които всички, като повереници и представители на държавното обвинение считаме, че първоинстанционния съдебен акт е неправилен и незаконосъобразен. Систематизирал съм ги в три основно направления, като първото от тях е неясна и противоречива фактология, което от своя страна води до съществени процесуални нарушения, т.к. прокуратурата и ние като повереници не можем да разберем кое е установил съда за фактическа обстановка, кое оттам насетне е приел, като годни доказателства по делото, кое представлява анализ на вече установените факти по делото. На второ място е липсата на мотиви на атакуваният съдебен акт. И на трето място, разбира се, това е превратното тълкуване на доказателствата. Сигурен съм, че Вие сте запознали с подробните аргументи и няма да ги преповтарям. Обръщам внимание на основни акценти, които смятам, че са важни да достигнат до Вашето внимание, а именно:

В мотивите на първоинстанционния съд се наблюдава преразказване на двете гледни точки и на двете становища какво се е случило, като фактическа обстановка. Именно това преразказване и многократното използване на думи от рода на „...според едните свидетели и според другите свидетели...“ ни поставя в невъзможност да разберем какво съдът е установил, като фактическа обстановка. Всъщност след упоменатото от съда „Съдът намира за установено от фактическа гледна точка следното:...“ започва преразказ на тези две гледни точки. Това разбира се е и процесуално нарушение, доколкото ограничава правата, както на прокуратурата, така и на нас, като повереници, което само по себе си се явява съществено процесуално нарушение и считам, че на това основание делото следва да се върне за разглеждане от друг състав.

Друго, което исках да отбележа е липсата на мотиви при постановяване

на присъдата. На подсъдимия е повдигнато обвинение, както по чл.144, ал.3 от НК, така и по чл.325, ал.2 от НК. По отношение на ал.2 на чл.325 от НК в мотивите на съда има точно две изречения на страница 14, мисля че беше, 5-ти или 6-ти абзац, където се аргументира защо приема, че не са налице основанията за осъждане по чл. 325 от НК. Обърнете внимание, че това е само за чл. 325 от НК. Никъде няма нито една дума, която да описва защо не да налице основанията по чл.325, ал.2 от НК, като това считам, че е съществено процесуално нарушение и това по своето същество представлява липсата на мотиви.

Третата насока, за която говориха и колегата повереник, и прокуратурата е превратното тълкуване на доказателствата. Тук ще бъде най – лаконичен, т.к. това е въпрос на преценка, както от въпросна гледна точка представена от страна на прокуратурата, на защитата. Действително считам, че е налице превратно тълкуване на доказателствата. Действително считам, че не може да се приеме, че не са налице хулигански действия и закана за убийство, която би могла да разбуди основателността, какъвто е текста на чл.144, ал.3 от НК, предвид установената фактическа обстановка. Не мога да приема, че когато спор на бензиностанция между две лица, без да има възникнал физически контакт между тях, едното от тях вади пистолет, насочва го към главата на другото, в последния момент си дърпа ръката настрана и произвежда изстрел, като преди това многократно му казва „...ще те застрелям...” не мога да приема, че това не е престъпление по чл.144 от НК.

Въпреки всичко изброено до тук считам, че най – правилният съдебен акт в тази ситуация би било, ако Вие прецените да върнете делото за ново разглеждане на първоинстанционния съд от друг състав. Разбира се, подкрепям изразеното становище от колегите и моля да отмените присъдата и да осъдите подсъдимия по така възведеното му обвинение. Молим и за уважаване на гражданския иск.

Гр. ищец С.: Придържам се към това, което казаха поверениците ми.

Гр. ищец И.: Придържам се към това, което казаха поверениците ми.

Адв. Р.: Уважаема госпожо Председател и уважаеми окръжни съдии, ще моля да потвърдите първоинстанционната присъда, като защитата, в мое

лице не счита, че тя страда от каквито и да е пороци, които да налагат нейната отмяна и съответно връщане на делото, респективно основание за осъждането на подсъдимия.

В обвинителния акт са изложени три случая и за да не настъпва някакъв хаос, т.к. трите очертания в обвинителния акт касаят различен анализ, ще започна от този, който според мен единствено заслужава да бъде по - подробно анализиран и това е така наречения случай на 24.06.2020 г., на който събитията са се разиграли на бензиностанция в Провадия.

По доводите на прокуратурата и на частното обвинение в тази насока не е вярно, че съдът дословно е възпроизвел залегналата в обвинителния акт фактическа обстановка и на тази база, въпреки че е приел изцяло обвинителната теза, е бил направил несъответните правилни изводи. Внимателният прочит на приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка с тази залегнала в обвинителния акт сочи съществени различия и то основно по предмета на доказване – дали има или няма изречени фрази, с какво съдържание, с какъв емоционален и словесен заряд. Категорично първоинстанционният съд не е възпроизвел дословно обвинителната теза, а напротив. Изложена е подробна, ясна и убедителна аргументация, че не се споделят аргументите на обвинението, че В. е имал агресивно поведение, че е отправял вербални закани и заплахи с убийство към Д. И. и С. С.. Изложил е ясни и убедителни съображения и своя доказателствен анализ на няколко страници, като е посочил на кои именно доказателствени източници основава своите изводи дали основание за оневиняване на В. по този пункт на обвинението и правилно е приел, че следва да бъде споделена именно позицията на В., утвърдена категорично от М. и Б. В.и, включително намерила категорично и недвусмислено потвърждение във видеотехническата и лицевоидентификационна експертиза. Именно на база на тези основни доказателствени източници, той приел за установено, че В. е бил обект на една словесна агресия от страна на С., като именно последния се държал грубо, арогантно и предизвикателно на бензиностанцията и изрекъл по адрес на В. фрази „...какво си ме зяпнал? ...“; „ ... какво се правиш на мъж...“; „ ... ще те размажа...“ и т.н. В. е човекът, който се опитал да не влиза в словесни пререкания и саморазправа с Д. И. и няколкократно го поканил да напусне бензиностанцията. Д. И. не само, че не е уважил искането на В. и не е напуснал бензиностанцията, но е продължил да се държи грубо. Извикал е по

телефона С. С. и на практика е продължил да търси всякакви опити за саморазправа.

Съдът съм обеден, че познава в детайли доказателствата по делото и сигурно Ви е направило впечатление, че именно записа от 18:11 часа, при съобразяването на обстоятелството, че часовника на този видеозапис е с неизвършена корекция, предвид зимното и лятно часово време, който видеозапис, иззет по надлежния ред, приобщен към доказателствата, подложен на експертен анализ и предявен, като доказателство в съдебното заседание, сочи че Д. И. и С. С. настъпват към В.. Те търсят провокация, те намаляват дистанцията към В. и на практика търсят физическата саморазправа, освен проявената от тях и изразена в гласните доказателствени източници, които цитират словесна агресия. Затова именно В., а не Д. И. и С. Салимов звъни на телефон 112. Защо? Защото иска съдействие по повод поведението и действието от страна на Д. И.. Изрично заявява в проведения телефонен разговор, видно от телефонограмата, изслушана и в съдебно заседание, че той се чувства застрашен и притеснен от действията на Д. И. и С. С.. Вместо чувайки този телефонен разговор, в който се иска съдействие от полицията от страна на В., Д. да коригира поведението си, той продължава да ескалира агресията си, като тя намира и достига нова фаза, която е видно в 18:14 часа на видеозаписа, че след пристигането на С. С. достига своя апогей. Последните двама започват да се приближават. Действията им са агресивни, заканаелни, отправят заплахи за саморазправа към В. и заявяват, че той ще бъде и смачкан, и унищожен. Именно защото В. започва да изпита резонен страх и безпокойство за собствената си личност, предвид невъзможността да се справи със създадената ситуация, виждайки, че тази агресия ще прерасне в саморазправа. Той извършва акт на самозащита, като вади пистолета си, който притежава, насочва го встрани от двамата и произвежда дежурния предупредителен изстрел, с който иска да преустанови това нападение над самия него. Тук не може да има какъвто и да е спор, че първо този изстрел, не както некоректно се твърди в протеста, че бил насочен към главата на И. или С., но и в самия обвинителен акт обстоятелствената му част изрично е заложено, че изстрела е произведен встрани. Може ли да произведеш изстрел от 10 см. в лицето на някой и да няма никакви последици. Не е коректно да се твърдят неверни неща в самия протест при положение, че те не са част и не са залегнали в първоначалната обвинителна теза и да не говорим, че те са

опровергати от всички доказателства по делото.

Това негово действие води само до един временен ефект. Д. и С. не само, че не преустановяват действията си, но и стават още по - настъпателни и продължават със своите самозакани за саморазправа, като само и единствено намесата на свидетеля Г. – полицейски служител, случайно преминаващ на място, успява да преустанови ескалацията, като той бързо съумява да се ориентира в ситуацията, като хваща Д. И. и го вкарва в колата му, за да преустанови тази агресия. Все в тази връзка следва да бъдат съобразени и показанията на свидетеля Г.Л., Г.Р., х.М. В.В., които макар последните трима полицейски служители да не са били на мястото на инцидента свидетелстват за това, че повикани на място по повод сигнала на 112 подаден от В. са потвърдили, че В. им споделил, че е обект на агресия. Все в тази връзка, макар и това да не е изложено в мотивите следва да бъдат съобразени и снимките на Б. В.а, направени на мястото на инцидента и приобщени към доказателствата, които документират кой е агресора на място и кой е нападнатия, като в унисон с това, което приемаме в първоинстанционния съд са показанията на свидетеля Д.М.Р. и най-вече видно от видеотехническата и лицевоидентификационна експертиза, с които Вие сте добре запознати и виждате, че там ясно и недвусмислено е документирано именно агресивното поведение на Д. И. и С. С..

Не е вярно, че не са документираните техните показания. Извършен е анализ и правилно показанията на двамата са приети за недостоверни. На първо място, повече от ясно е, защото те явно са продиктувани от желанието си да накажат В., който е заявил, че трябва да напуснат незабавно бензиностанцията и тяхното присъствие там не е искано. Явно тези хора не желаят и не могат да се съобразят, че някой, съвсем правомерно, заявява, че не са желани на определено място и приемат това, като едва ли не някаква форма на агресия по отношение на себе си. Тези показания са недостоверни и защото са израз на една тяхна себезащитна позиция. Явно те са се притеснили от подадения от В. сигнал на 112 и са решили да вземат нещата в свои ръце, твърдейки напълно недостоверни неща за повода и начина за развитието на тази ситуация. Най-малкото, те са категорично опровергати от всички тези доказателства, които изредих и най-вече видеотехническата и лицевоидентификационна експертиза. Те са и очевидно нелогични по простата причина, че ако някой е бил заплашен и изплашен той така се

уплаши, че взе, че остана на бензиностанцията, вместо да си тръгне от там. До такава степен бил уплашен, в кавички, разбира се, употребявам тази дума, че започнали да търсят саморазправа и да заплашват В., като се държат грубо и провокативно.

Още нещо, което отсъства вече в анализа на първоинстанционния съд, но той потвърждава нашата аргументация. Водени от желанието си да утвърдят своята теза, те са послужили и с една лъжа, за да звучи по - убедително това, което те твърдят за 24.06.2020 г. Заявяват, че принципно В. си е лош човек, защото на предния Великден, през 2019 г., той пак ги бил срещнал на пазара в града и ги заплашвал. Само че обикновено на лъжата краката са къси и тук се оказва, че по делото са събрани категорични доказателства, че тяхната теза е недостоверна, защото по това време В. заедно със семейството си бил в Лондон. За това са представени по делото самолетния билет, входните билети от посещения на забележителности, извлечение от банковата му карта, където се вижда, че той е заплащал входни такси и други услуги, разбира се, в тази насока са и гласните показания на съпругата и дъщеря му. Били са там със семейството си по повод провеждане на ежегоден маратон, на който е бил участник член от семейството му.

В крайна сметка няма никакво значение нищо от това, което казаха колегите, и което казах аз до тук. Защо? Защото за оправдаване на подсъдимия е достатъчно да се прочете диспозитива на обвинителния акт и да се види, че само на база прочит на този диспозитив не може да бъде утвърдена обвинителна теза и да се иска осъждане на някой по чл.144, ал.3 от НК, свързана със закана за убийство. Във всяка една от цитираните в обвинителния акт фрази тя започва или завършва с „...махайте се...“, „...махате се от тук...“. Какво демонстрира и какъв е словесния извод? Какъв е извода от тези фрази? Едно единствено нещо - че изричащият такива фрази, не казвам, че е В. В., има желание лицата по адрес, на които са отправени, да не бъдат на това място, където се намират, да си заминат, да си отидат. Даже и да беше вярно това, което твърди обвинението, макар че е категорично опровергано не можеше да бъде осъдено лицето, което казва тази фраза, защото то манифестира волята и желанието си да не вижда тези хора и да се махнат незабавно от мястото, където се намират. Може такива фрази да бъдат окачествени, като неетични, но не и като противоправни, още по – малко като

престъпни.

Както вече сме имали повод пред първата инстанция да заявим, така се налага и пред въззивната инстанция да изразим виждането си, че ние считаме и категорично доказателствата дават основание за такъв извод, че няма описаните в обвинителния акт втори и трети случай. Разбирайте случая от 22.10.2019 г. и този от юли 2019 г.. Тези случаи са плод на фантазията на лицата посочени, като пострадали и като една псевдоформа на изразяване на солидарност и приятелство с Д. И. и С. С. от страна на Г.Г. и останалите. Това е така, защото безспорно установено по делото е, че Г.Г. е приятел на И. и С.. Може ли някой, който е бил обект на такава твърдяна от обвинението агресия на 21.10.2019 г. и да е бил заплашен с убийство и да забрави да подаде жалба. Да се сети, че трябва да подаде жалба, забележете, сигурно Ви е направило впечатление, десет месеца след случката. Десет месеца след случая. Жалбата е подадена, уважаеми окръжни съдии, през август 2020 г., защото е два месеца след 24.06.2020 г. може ли да се сетиш, че си се уплашил десет месеца по-късно, когато си разбрал, че такива действия били предприети по отношение на други лица и тогава си се сетил, че е трябвало да се уплашиш. Горедолу това е перифраза на фрагменти от казаното от пострадалия Г., който не твърди да е бил заплашван в съдебно заседание пред РС - Провадия и към него не твърди да е отправяна закана за убийство. Справка разпита му в съдебно заседание. Твърди, че не е възприел поведението на В., като заплашително, а в жалбата си до полицията, подадена 10 месеца по-късно, даже не твърди към него да е насочвано оръжие, още по - малко да е заплашен с убийство. Явно подаването на тази жалба е имала ефект, а именно да подсили достоверността на казаното от Д. И. и С. С. и да потвърди тяхната теза. Именно тук се връщам на желанието на Г., воден от това си приятелство, да бъде „наказан“ В. за това, че си е позволил да изгони от бензиностанцията С. С. и Д. И.. Само че, когато един човек бъде призован пред съда обикновено това, което той си е мислил до този момент търпи една корекция, защото респектиран, че ще бъде разпитан именно от съдебния състав Г. разбра, че няма как да потвърди тази негова измислена версия и заяви недвусмислено, че явно поведението на В. е било продиктувано не от желанието да го заплашва с убийство, ами като реакция на извършената от него на неправилна маневра по ЗДВП. Това е съвсем правилно, анализирайки го, без да преповтарям аргументацията на районния съд, показанията са приети като

недостовърни именно след като е бил извършен задължителния анализ и съпоставка с останалите доказателствени източници.

По отношение на третия пункт. Съжалявам, не ми се случва рядко да пледирам по осем пункта обвинение по чл.144 от НК. Така нареченият случай от юли 2019 г. е изфабрикуван също и проблемът е, че прокурора преди да внесе обвинителния акт не се е опитал да провери достоверността на това, което някои хора твърдят. Не само, че не се опитал да го провери, но се е опитал да преразпитва свидетели, за да се стигне до разпит втори и трети път, без да има каквото и да е основание, по един казус, по който според мен и половин разпит е достатъчен. По-важното е, че разпитаните по така наречения стар случай от юли 2019 г., са изпаднали в една интересна амнезия. За първи път, поне в моята практика, срещам случай, в който петима души, които са заплашени с убийство, в кавички употребявам извода, не знаят кога са били заплашени с убийство. Сякаш всеки ден им се случва, че това е част от тяхното ежедневие. Нито един от тях не помни, но казва, че това се случило юли 2019 г., но защо юли никой не може да обясни. По - важното е, че нито едно от тези лица не твърди да се уплашил, нито един от тях не твърди да е бил заплашван, още по - малко с убийство. Те просто твърдят, че са се уплашили от казаното от един господин, който даже не отъждествяват с В., и неговите приказки към тях, защото има различия в словесните изрази, са били насочени към едно нещо - да ги махнете тях, защото са говорили на висок глас в тъмната част на денонощието, а не както твърди прокуратурата, защото имал желание да се саморазправя с тях. Нито един от тях не твърди, че е получил закана за убийство.

По този въпрос е достатъчно да бъде оправдан В. и поради още едно обстоятелство. Това е, защото няма годна обстоятелствена част и това обвинение, уважаеми окръжни съдии. В обвинителния акт, в неговата обстоятелствена част пише „В. подразнен от шума, който вдигали решил да ги изгони и казал фразата - „...махайте се...ще стрелям...““, да не говорим, че не е казал ще ви застрелям. Волята и желанието на лицето, което изрича тази фраза е недвусмислена, а именно, че иска тези лица, които вдигат шум да преустановят това си поведение и да си отидат от там, за да може той да спи, явно. Де не говорим, че това сочи на липса на интелектуален и волеви момент.

Сигурно по този пункт Ви е направило впечатление и още нещо. С.И. и

Х.П.в. Двамата в съдебно заседание с големи мъки, при един доста подробен разпит, заявиха, че случая се е случил не само юли, но в края на месец юли. В края на месец юли по делото са представени отново категорични доказателства, че В. и неговото семейство отново не са били в Провадия, защото е бил на почивка със семейството си в Гърция, в която връзка са представени резервациите и информацията потвърждение за техния престой в хотела, за плащанията на туристическата услуга, потвърдено от неговата съпруга и дъщеря му. Да, ако има пропуск мотивите могат да бъдат допълнени именно в тази част, която отново е поредния аргумент, който потвърждава основанията за оправдаването на В..

По отношение на последния пункт – хулиганството. Уважаеми окръжни съдии, и тук няма обстоятелствена част в обвинителния акт, който свършва на страница 6-та, с описание на деянията по чл.144, ал.3 от НК. Нито дума, нито ред, че В. извършил, какви действия извършил, че те били насочени към нарушаване на обществения ред и спокойствие и т.н. С това, че никой си направил труда да напише някакъв диспозитив, поне за мен, не дава основания да се приеме, че има възведено обвинение, такова каквото изисква НПК. Да не говорим, че даже и да беше вярно това, което се твърди в диспозитива на обвинителния акт, то със сигурност не са фрази насочени към нарушаване на обществения ред и спокойствие. Явно са израз на една негативна оценка и поведение към определено лице и събитие, както и са окачествени, като посегателство срещу личността. Ами, прокурора трябваше поне за себе си да изчисти това противоречие. Тези действия, ако са били извършени, кое е престъпление, към какво са насочени, с каква цел са извършени, какъв е мотива, защото няма безмотивно престъпление от общ характер.

Моля да приемете пледоарията ми по същество пред първата инстанция, като такава пред настоящата, защото на практика се развиват едни и същи доводи за неправилен анализ на доказателствата, което аз лично считам, че не може да не бъде споделено. Моля Ви, да поставите в основата на Вашите решаващи изводи съображенията развити в обясненията на В. и да приемете изложените от него фактическа обстановка, като такава, която се установява по един безспорен и недвусмислен начин и на тази база да направите съотносителните правилни изводи, които дават основание за потвърждаване на присъдата, като няма пречка оправдателната присъда да бъде потвърдена и

приемайки, че въобще не са се развили описаните в обвинителния акт събития от 21.10.2019 г. и от юли 2019 г., защото именно оправдаването на едно лице е висша форма за неговата защита.

Адв.Л. /Реплика/: Както казаха по – рано, действително, линията на аргументация, с която разискваме дали в мотивите са тълкувани превратно фактическата обстановка и доказателства е въпрос на интерпретация на всяка от страните. Позволявам си да взема думата, дотолкова доколкото бяхте запознати с една фактическа обстановка, която категорично не отговаря на истината. Дълбоко се възхищавам на риториката на колегата, който успява по този начин да каже нещата, но бих искал да направя коментар. Пред Вас беше описана ситуация, в която след като са се скарали на бензиностанцията В. и двамата пострадали, се появил свидетеля полицейски служител Г., хванал е С. и го дръпнал настрана. Не е така. На първо място свидетеля Г. хваща бащата на С., който се появява на един по – късен етап и този баща отива там и пита „...ти по моя син ли ще стреляш? Застреляй мен...“ Това, което беше изнесено пред Вас въобще не отговаря на истината.

На второ място, по отношение на интерпретацията на стрелбата с пистолет, в обстоятелствената част на обвинителния акт пишело, че е бил възпроизведен изстрел встрани от главата, а пък било..., естествено това се установи в хода на съдебното дирене, че пистолета е бил насочен към главата на С. С. и се отдръпнал в последния момент, където е възпроизведен изстрел. Той не противоречи на обстоятелствената част на обвинителния акт. В тази връзка и предвид всички тези преиначавания на фактическата обстановка си позволих да взема думата.

Моля, да подходите с особено внимание към цялата изнесена пледоария от колегата, с цялото ми уважение към него.

Адв. Р. / Дуплика/: Слава Богу, че по делото има видеозапис, който съм убеден, че всички в тази зала са гледали, защото наистина прави впечатление, че този запис се интерпретира по два напълно различни начина, а съм убеден, че съда ще извърши един безпристрастен и обективен анализ на видеоинформацията, съдържаща се в него и ще прецени кой е агресора в тези действия и че В., носейки невръстното си внуше на ръце не е изгарял от желание да влиза в какъвто и да е контакт или конфликт с когото и да било него ден на собствената му бензиностанция.

Не смятах за нужно да заявявам, но след като нямаш основния текст на хулиганството и въобще нямаш годно обвинение по чл.325 от НК е безпредметно да коментираме имаме ли дързост, цинизъм и т.н. по ал. 2. След като прокурора не си е направил труда да изложи обстоятелствена част за чл.325 от НК, както говори колегата, че възпроизвеждането на този сватбарки, както той го поднася, изстрел във въздуха е форма на хулигания, да, понякога е така, но това е аргумент изведен от контекста на случилото се. Това е форма на естествена себезащитна реакция на В.. Със сигурност, обаче, това има значение относно другите пунктове на обвинението. Не по чл.325 от НК, защото там просто няма обвинение.

Подс. В. / право на лична защита/: Искам да кажа, че никого не съм заплашвал с убийство или с думите ще те застрелям.

Съдът дава на подсъдимият

ПОСЛЕДНА ДУМА:

Подс. В.: Моля да бъде оправдан по този фарс.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, след което счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи 15:04 часа.

Председател: _____

Секретар: _____